

arról, hogy az egyesített I. és II. osztályu várótermet csakis azok az utasok használhassák, a kik ide váltottak jegyet, vagy legalább e kocsiosztályokban utazókra várakoznak. Igaz, hogy ezzel szemben azt lehetne mondani, hogy senkinek az arcáról le nem olvasható, hányad osztályu utasra várakozik, de a szolgálatszemet legalább arra vigyázhatna, hogy kofák, bakák s ezekkel egyforma színvonalon állók az I. osztályu utasok számára fentartott helyekre ne menjenek. Ma ez az I.—II. osztályu váróterem valóságos „Durchgang”. Arra jár keresztül minden hordár, minden batyus ember stb. Az államvasut nagyobb állomásain, pl. Szegeden, Győrött, a hol új pályaeépületek vannak, a várótermeket nem is nyitják ki hamarabb, mint félórával a vonatindulás előtt. Ha ez a tulságosan szigorú intézkedés nem is méltányos, pld a korábban érkezőkkel szemben, arra legalább is jó, hogy olyan vegyes társaság nem foglal helyet ott, mint nálunk, az I. és II. osztályu utasok számára fentartott termekben. Nálunk azonban az ellenkező szélsőségbe csapnak át. Nagyon kérjük a figyelmességéről ismert állomásfőnök urat, hogy ezeken a tarthatatlan állapotokon mielőbb segítsen.

A politika teréről.

— Fővárosi tudósítónk telefonjelentése. —

Andrássy a választói törvényről.

Budapest, január 8.

A képviselőház mai ülésén a belügyi tárca költségvetését tárgyalták, melynek során felszólaltak *Wekerle* Sándor miniszterelnök, *Szell* Kálmán az alkotmánypárt vezére, *Popovics* Dusan és gr. *Hadik* János államtitkár.

Barabás Béla meginterpellálja *Andrássy* Gyula belügyminisztert az általános választói jog ügyében.

Andrássy Gyula belügyminiszter nyomban válaszol és az általános választói jogról szóló törvényjavaslatnak a beterjesztését már a kora tavaszra ígéri és azt mondja, hogy mielőtt a javaslatot a Ház elé terjesztené, azt a pártok vezetőférfiaival meg fogja vitatni.

Az új bán és a horvát helyzet.

Budapest, január 8.

Báró *Rauch* az új horvát bán tanácskozást folytatott ma *Wekerle* miniszterelnökkel. Nem igazak azok a hírek, hogy az új bán ellentétes politikája folytán *Josipovich* horvát miniszternek le kellene mondania. *Rauch* reméli, hogy az összes pártoknál sikerül a békét megteremtenie.

A katonatisztek fizetésemelése.

Bécs, január 8.

A „N. W. Tagblatt” mai száma azt a szenzáció számba menő hirt közli, hogy *Wekerle* és *Jeckelfalussy* sikertelen legutóbbi bécsi tartózkodásuk alkalmával *Schönaich* a közös hadügyminiszterrel folytatott hosszú tárgyalások után arra a megállapodásra jutni, hogy a katonatisztek fizetésemelésének kérdését nem viszi a mostani delegációk elé és ez a kérdés a közel jövőben nem is kerül napirendre.

HIREK.

A baccarat.

A szenvedély vihara egy fiatal életet oltott ki. Az ezreknek és ezreknek csak egyike, *Blaskovich* Zdenko dr., kiket a játék ördöge évente áldozatul követel. Egy tehetséges, fiatal tisztviselő, ki fényes pályájának első fokait szerencsésen elérte, szülőinek öröme és büszkesége, fiatal feleségének és 5 éves fiacskájának fentartója, öngyilkos lett. De nem az öt apró ólomgolyó, melyet magába kellett röpitnie, hogy életét kioltsa, tette tönkre ezt az embert, hanem annak a méregnek az élvezete, mely klubokban és lebujszokban, a Monte-Carlói disztermekben ép úgy, mint a füstös és kormos kurtakorcsmában, egyaránt minden embert magával ragadja, ki a játékasztalnál szerencsére vadászik.

Az eset, melynek hírének tegnap a táviró az ország fővárosából széthordta az egész világba, emberileg megrázó, de semmi újat vagy feltűnőt nem nyújt, miből remélni lehetne, hogy belőle az elharapódzott játékszenvedély ellen valami gyógyító vagy csak enyhítő következmény fog származni. Lesznek ugyan olyanok, kik a hazardjáték ellen erősebb rendszabályokat, hatósági intézkedéseket fognak kérni. Mintha ilyenekkel a szenvedélyeket ki lehetne irtani az emberekből.

A törvény megbüntethet bűnösöket, a büntetés előli félelem visszatartat esetleg olyanokat a bűncselekménytől, kik még bűnösök nem lettek, de a szenvedélyeket semmiféle emberi törvény ki nem küszöbölheti a természetből. De a társadalom is tehetetlen azokkal szemben. Ugy volt ez évezredek óta, a világ akármelyik táján, és egy sem volt eléggé borzalmas, hogy a játékszenvedélytől elragadott embereket józan észre térítsen...

— **Névmagyarosítás.** Zelinger Moric, abaujszántói illetőségű, budapesti lakos családi nevét belügyminiszteri engedéllyel *Szántó*-ra változtatta.

— **Petőfi ismeretlen kéziratai.** E cím alatt irodalmunk egy új termékkel gazdagodott. A könyv *Petőfi* Sándor mindeddig ismeretlen 2 költeményét tartalmazza. Az első címe: „Gróf Teleky Sándorhoz”, mely a költő mágnásbarátjához szól; a másiknak címe: „Látták-e a róna felett”. E költemény tartalmából következtetni lehet, hogy a *Felhők* ciklusából való. Mindkét költemény valószínűleg 1846-ban készült. A költeményeket *Kéry* Gyula, a Petőfi-társaság legújabbán beválasztott rendes tagja, lapunk budapesti tudósítója, fedezte fel. Ugyancsak közli e füzet *Petőfi*nek egy költeményes könyvéhez írott előszavát, mely szintén nem jelent meg. Mindezeknek felfedezése *Kéry* Gyula érdeme, aki a fentebbi cím alatt ismerteti e reliquiákat mély irodalmi tudással.

— **Az aggteleki barlang.** 1907. évben 1040 turista látogatta a Baradlát. Ezek közül 140-en Budapestről, 862-en Magyarországtól többi részéből, 15 osztrák, 17 német, 3 Afrikából és 1—1 Franciaországból, Novibazárból és Amerikából. A látogatók közül 633 vagyis 60,8% végig ment a barlangon. A debreceni polgári fiúiskola, a nagykarolyi piarista főgimnázium, a kecskeméti ev. ref. főgimnázium, a budapesti III. kerületi fő-

gimnázium és a győri tanítóképző intézet ifjúsága kirándulást rendezett a barlangba.

— **Betöréses lopás a Schalkházban.** A Schalkház-szálló II. emeletén lévő pincérhálószobába, mialatt a pincérek a vendéglőben voltak elfoglalva, ismeretlen tettes behatolt és onnan nagyobb összegű pénzt és értéktárgyakat elvitt. Így Mihályi Lajos kézitáskáját felhasította és abból egy 10 kor. értékű szivarszipkát lopott el; Gedeon Gyula kézitáskájából, annak zárát lefeszítve, mintegy 100 kor. készpénzt vitt el; Nagy József ládájának zárát feltörte és abból pénzt és kisebb értéktárgyakat szedett ki. Körülbelül 2 évvel ezelőtt történt ugyanott ilyen lopás, amikor is több tettes közül néhányat sikerült elfogni. A károsult pincérek azt állítják, hogy a lopást csak beavatott ember követhette el, mivel a pincérek hálószobája olyan helyen van, a hol idegenek soha meg nem fordulnak. A rendőrség a nyomozást megindította.

— **Vásári napok megváltoztatása.** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy *Girált* (Sáros megye) községben január 8-ára eső országos vásár január 9-én, az április 17-ére eső április 30-án, a július 28-ára eső július 30-án és az október 12-ére eső október 22-én tartassék meg.

— **Sok az ügyvéd.** Sátoraljaujhelyből a következő érdekes hirt közlik velünk: a Fejér Zoltán sátoraljaujhelyi kir. bírósági végrehajtó elhunytával üresedésbe jött állásra e idig az ügyvédi karból is többen pályáztak. Szomorú jele ez az időnek, mert midőn egy ilyen csekélyebb képzettséget igénylő állásra fiskálisokat látunk pályázni, ez csak annak a jele, hogy sokan, sokan vannak.

— **Megrendítő szerencsétlenség történt Tiszaúcon** — mint miskolci tudósítónk jelenti — Gábor János nyomdatulajdonos néhány barátjával vadászatra ment a közeli erdőbe, a hol társalgást kezdtek a fegyverek minőségéről. A társaságban volt Zahoreczky tüzerkáplár is, a kinek Gábor fegyverét mutogatta, miközben az elsült és a golyó a tüzerkáplár mellébe furódott. A szerencsétlen fiatal embert dr. Singer Henrik, a kit hozzá kihívtak, behozatta a miskolci közkórházba. A viruló szép fiatalember felgyógyulásához kevés a remény.

— **Verekedő ujságírók.** Még a múlt hónapban megirtuk, hogy Horkay Elemér és Karasz Csaby Ödön összeverekedtek az Erzsébet téren Szaka József asztalossal, amiért a rendőrség megindította ellenök a kihágási eljárást. Ma itélkezett felettök Juhász Mór rendőrfogalmazó, aki Horkay Elemért és Karasz Csaby Ödönt a kihágás vádjára alól felmentette, Szaka Józsefet pedig 10 kor. pénzbüntetésre, esetleg 1 napi elzárásra ítélte.

— **Vagy a hazatérőknek, vagy a Rákóczi-szoborra.** Érdekes levelet kapott Farkas Pál dr., budapesti író Amerikából Perényi Béla kárpitóstól. Az újvilágba szakadt honfitársunk Newyorkból két dollárt küld Farkas Pálnak azzal a kéréssel, hogy küldje meg a kivándorlásról szóló tanulmányát és a fölösleget adja át *Apponyi* Albertné grófnénak, hadd fordítsa az Amerikából éhesen visszatérők megvendéglésére. „Vegyen a nemes grófné — írja Perényi — ezen a pénzen is kalácsot és tyukot az Amerikából éhesen megtért magyaroknak. A mennyiben e célból a pénzem későn érkezett volna meg, tisztelettel kérem, tessék a fönmaradt pénzt a kassai Rákóczi-szoborbizottságnak beküldeni.” Szegény hazatérők! Perényi Bélának dicsérik az áldott jó szívét, de szegény kivándorlóknak nem az a fontos, hogy *Apponyi*né tyukot és kalácsot